

PŘEDKLÁDACÍ ZPRÁVA

Návrh zákona o odpadech a o změně některých zákonů (zákon o odpadech)

I. Účel a obsah navrhované úpravy

Ministerstvo životního prostředí (MŽP) na základě Plánu legislativních prací vlády na rok 2016 předkládá vládě k projednání návrh zákona o odpadech.

Platný zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) je právním předpisem, kterým se řídí odpadové hospodářství v ČR již téměř 15 let. Za dobu své účinnosti byl zákon mnohokrát novelizován, a to zejména z důvodu potřeby transpozice příslušných směrnic EU.

Základním unijním předpisem, ze kterého návrh zákona vychází a jehož požadavky transponuje do české legislativy, je *směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic* (dále jen „rámcová směrnice“). Oblast odpadového hospodářství je nicméně upravena i celou řadou dalších unijních předpisů, které byly postupně do českého právního řádu implementovány (směrnice o skládkách, nařízení o přepravě odpadů ap.). I v důsledku toho se platný zákon o odpadech postupem času stal předpisem značně komplikovaným a nepřehledným, zejména v částech upravujících zpětný odběr výrobků.

Oblast odpadového hospodářství nebude napříště předmětem jediného zákona, ale bude rozdělena, a to na zákon o odpadech a zákon o vybraných výrobcích s ukončenou životností. Důvodem jsou zejména specifika problematiky výrobků s ukončenou životností, která se v mnoha ohledech vymyká systematické základního odpadového režimu (zejména rozšířená odpovědnost výrobce, zpětný odběr atd.).

Jedním z dalších důvodů pro zpracování nové legislativy je i skutečnost, že platný zákon z roku 2001 již nevyhovuje současným legislativně-technickým požadavkům (například ve věci úpravy přestupků).

Základem pro přípravu navrhovaného zákona byl věcný záměr zákona o odpadech, který byl schválen usnesením vlády ze dne 18. května 2015 č. 368. Věcný záměr zákona o odpadech (a také věcný záměr zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností) byl výsledkem několikaletých intenzivních prací a spolupráce s dotčenými subjekty (Svaz průmyslu a dopravy, Hospodářská komora, Svaz měst a obcí ČR aj.).

Účelem nové právní úpravy je komplexně upravit problematiku odpadového hospodářství počínaje předcházením vzniku odpadu přes různé způsoby nakládání s ním po pravidla jeho odstraňování, a to s ohledem na prosazení hierarchie nakládání s odpady a při zajištění co nejvyšší míry ochrany životního prostředí a zdraví lidí za současné sociální únosnosti a ekonomické udržitelnosti. Upravují se i práva a povinnosti osob při nakládání s odpady a působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

Kombinace stávajících a nových nástrojů obsažených v novém zákoně si v souladu s novými trendy v EU (viz např. 7. Akční program) klade za cíl zejména vytvořit zákonné předpoklady pro výrazný odklon toku odpadů na skládky ve prospěch jiných způsobů nakládání s odpady, které jsou jednak ohleduplnější k životnímu prostředí, jednak respektují ekonomickou hodnotu, kterou odpad mnohdy nadále má.

Oproti platnému zákonu obsahuje předkládaný návrh změny zejména v těchto oblastech:

- **poplatek za ukládání odpadů na skládku** – navržené změny jsou jak věcného, tak procesního charakteru (plátcem poplatku bude provozovatel skládky, který je povinen poplatek od původce odpadu jako poplatníka vybrat a odvést jej správci poplatku, nově jsou rozvrstveny výše jednotlivých dílčích poplatků, správu poplatku budou vykonávat Státní fond životního prostředí a celní úřad jako správce placení, s tím, že správa poplatku se v plném rozsahu řídí daňovým řádem);
- **provoz zařízení pro nakládání s odpady** – sběrný odpadu budou muset vybavit prostory zařízení kamerovým systémem a uchovávat záznam po stanovenou dobu;
- **povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady** – zejména s ohledem na nutnost zajištění pravidelné revize povolení k provozu zařízení je stanovena maximální doba, po které musí provozovatel provést tuto revizi (6 let), jinak povolení zanikne; pro provoz mobilního zařízení k úpravě nebo využití odpadu na celém území ČR bude povolení vydáváno na dobu určitou (nejdéle 6 let), povolení provozu zařízení bude vydáváno v rozsahu katalogu zařízení (příloha č. 1), který umožňuje na rozdíl od dosavadní právní úpravy jednoznačně rozlišit celkové množství a rozmístění jednotlivých typů zařízení na území České republiky;
- **sběr odpadu** - zpřísňuje se sběr odpadu pomocí mobilních zařízení, a to na základě skutečnosti, že není možné zkontrolovat, zda provozovatel mobilního zařízení přijaté odpady dále předal legálním způsobem, nebo se jich nelegálně zbavil, odpad může nově být uložen v mobilním zařízení ke sběru pouze po dobu přepravy do zařízení, nejdéle však po dobu 48 hodin a odpady z mobilního zařízení ke sběru nesmí být předávány do jiného mobilního zařízení;
- **základní ustanovení** – podrobnější vymezení čtyř postupů, kterými je možno určit, že odpad přestane být odpadem;
- **řešení problematiky nelegálně soustředěného odpadu (tzv. černých skládek)** – návrh vychází z ústavně zakotveného principu vlastnictví zavazuje (čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod) a stanoví postup pro zjištění osoby odpovědné za nelegálně soustředěný odpad, dále dává povinnosti vlastníkovi nemovitosti, kde je odpad soustředěn, a dává obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností možnost odpad odklidit, současně předkladatel počítá s řešením problematiky tzv. černých skládek pomocí nelegislativních nástrojů (danou problematiku bude možné řešit v rámci Programu MŽP, prostřednictvím konkrétních výzev národního programu životního prostředí, administrovaného Státním fondem životního prostředí);
- **obchodování s odpady** – bude předmětem samostatného povolení s tím, že tuto činnost budou moci provádět nejen subjekty, které jsou provozovateli zařízení určeného pro nakládání s odpady.

Návrh zákona současně přebírá řadu institutů z platné právní úpravy, které se v praxi osvědčily (např. finanční rezerva na zajištění a následnou péči o skládku, plány odpadového hospodářství), a to buď beze změny anebo pouze v mírně revidované podobě.

Návrh zákona bude mít dopady na státní rozpočet, rozpočty územně samosprávných celků a na podnikatelské subjekty. Podrobnosti jsou uvedeny v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace.

II. Připomínkové řízení a projednávání Legislativní radou vlády

Mezirezortní připomínkové řízení (dále jen „MPŘ“) bylo ukončeno dne 26. 2. 2016. Zásadní připomínky uplatnily k předloženému návrhu Ministerstva dopravy, financí, kultury, pro místní rozvoj, průmyslu a obchodu, spravedlnosti, školství, mládeže a tělovýchovy, vnitra, zahraničních věcí, zdravotnictví a zemědělství, Úřad vlády České republiky – místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace, odbor kompatibility a vedoucí Úřadu vlády, Bezpečnostní informační služba, Česká národní banka, Český báňský úřad, Český statistický úřad, Český úřad zeměměřičský a katastrální, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Úřad pro ochranu osobních údajů, Veřejná ochránkyně práv, Hlavní město Praha, Krajské úřady Jihočeského, Jihomoravského, Karlovarského, Královéhradeckého, Libereckého, Moravskoslezského, Olomouckého, Pardubického, Plzeňského, Středočeského, Ústeckého, Zlínského kraje a kraje Vysočina, Svaz měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv, Česká komora architektů, Česká stomatologická komora, Hospodářská komora České republiky, Svaz průmyslu a dopravy České republiky, Asociace samostatných odborů, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Unie zaměstnavatelských svazů a Technologická agentura České republiky. Konferenční vypořádání proběhlo ve dnech 2. - 4. 5. 2016, následně byla vedena rozporová jednání a výsledky jednání byly zaslány připomínkovým místům k vyjádření 26. 6. 2016. Následně byl návrh zákona dne 11. července 2016 předložen vládě k projednání.

Po projednání v pracovních komisích Legislativní rady vlády byl návrh zákona dne 8. září 2016 projednán na plénu Legislativní rady vlády se závěrem, že projednávání návrhu bylo přerušeno a návrh byl předkladateli vrácen k dopracování. Návrh zákona byl následně upraven na základě připomínek. Na základě připomínky Legislativní rady vlády byl navrhovaný zákon rozdělen tak, že doprovodné novely, které byly součástí předloženého návrhu, jsou osamostatněny do návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností.

Po předložení návrhu zákona vládě k projednání se uskutečnila další jednání s připomínkovými místy o přetrvávajících rozporech. Významnou část rozporů se podařilo vyřešit. Změny v návrhu zákona vyplývající z řešení rozporů jsou malého rozsahu. Formou úpravy návrhu byl odstraněn rozpor se Svazem průmyslu a dopravy ČR týkající se úpravy PCB (§ 79-81) a rozpor s ministerstvem vnitra ohledně požadavků na vymezení rozsahu zajištění míst pro oddělené soustřeďování komunálního odpadu (§ 58-59). U přetrvávajících rozporů předkladatel trvá na navrženém znění, a proto nenavrhuje žádné varianty.

Návrh je předkládán s **rozpory** s následujícími připomínkovými místy:

I. Ministerstvem financí

1. Rozpor ohledně požadavku, aby dopad v platové oblasti státních rozpočtů budoucích let v dotčených kapitolách jako celku byl neutrální.

Vyjádření MŽP: Tomuto požadavku není možné vyhovět, protože zákon zavádí nová řízení, která umožňují po původní formální transpozici rámcové směrnice fungování některých jejich institutů tak, aby v praxi nepřinášely problémy a existovala jistota povinných osob ohledně obsahu jejich zákonných povinností.

II. Ministerstvem zemědělství

- 2. Rozpor ohledně odpadů soustředěných mimo místa k tomu určená.**
Vyjádření MŽP: Ministerstvo zemědělství požaduje zrušit možnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností uložit vlastníkovému pozemku, zabezpečit ho před dalším návozem nelegálně soustředěného odpadu. Předkladatel stanovil tuto povinnost v souladu s věcným záměrem a ústavním principem „vlastnictví zavazuje“. Zrušení povinnosti by znamenalo absenci řešení problému černých skládek.

III. Úřadem vlády ČR – Vedoucím úřadu vlády

- 3. Rozpor ohledně úpravy tzv. recyklační slevy.**
Vyjádření MŽP: Poplatky jsou nastaveny tak, aby došlo k jednoznačnému odklonu od skládkování. Cílem je odklonit pokud možno všechny využitelné odpady od skládkování, nikoliv pouze jejich část. Byla zavedena recyklační sleva pro poplatníka, který předal k recyklaci alespoň podíl z celkové produkce komunálního odpadu papíru, plastů, skla a kovů a současně předal k recyklaci alespoň podíl z celkového množství komunálního odpadu.
- 4. Rozpor ohledně přístupu ke statistice odpadového hospodářství.**
Vyjádření MŽP: Přístup spočívající ve vypuštění všech ustanovení, která se dotýkají působnosti ČSÚ, byl dohodnut mezi ministrem životního prostředí a předsedkyní ČSÚ. Akceptováním připomínky by tedy vznikl rozpor s Českým statistickým úřadem.

IV. Český statistický úřad

- 5. Rozpor ohledně přístupu ke statistice odpadového hospodářství.**
Vyjádření MŽP: Nesouhlas ohledně nastavení způsobu výběru poplatku za ukládání odpadů na skládku. V původním návrhu byl navržen jako plátcem poplatku provozovatel skládky. SPČR a další připomínková místa argumentovala, že se jedná o odklon od zásady „znečišťovatel platí“. V návaznosti na tyto připomínky byl návrh upraven tak, že poplatníkem je původce odpadu a plátcem provozovatel skládky. Tento systém je velmi vhodný z hlediska správy poplatku a odpovídá existujícím daňovým nástrojům například dani z přidané hodnoty. SPČR nyní požaduje návrat k velmi složitému systému nastavenému dosavadním zákonem o odpadech. Tento systém je již překonaný a neodpovídá daňovému řádu.
- 6. Rozpor ohledně kódů využití odpadů.**
Vyjádření MŽP: Český statistický úřad nesouhlasí se zavedením způsobů využívání odpadů, které nejsou v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů, v platném znění (dále jen „Nařízení“). Z použití pojmu „nevyčerpávající“ ve směrnici o odpadech (čl. 3 - v příloze II je uveden nevyčerpávající seznam způsobů využití), je zřejmé, že se nejedná o všechny způsoby využití odpadů. Volený způsob umožňuje velmi jednoduchý převod na ve směrnici uvedené způsoby nakládání. Bez takového rozvrstvení by ani nebylo možné plnit všechny reportingové povinnosti, které jsou na ČR kladeny evropskými předpisy. Dále je tím plněn dlouhodobý požadavek MPO a ČSÚ na odstranění N kódů.

V. Svazem měst a obcí ČR (dále jen „SMOČR“)

7. Rozpor ohledně možnosti občanů předávat odpad mimo odpadové hospodářství obce.

Vyjádření MŽP: V tomto ohledu se postavení občana a jeho možnosti nijak nemění od stávajícího zákona o odpadech. Tento přístup by znamenal zákaz pro fyzické nepodnikající osoby předávat odpad do jakéhokoliv povoleného odpadového zařízení, které není součástí obecního systému. Fakticky je tak zakázáno občanům nakládat se svým majetkem, přičemž potenciálně zakázaný způsob nakládání nemůže žádným způsobem ohrozit životní prostředí. Při předložení návrhu zákazu výkupu odpadů od fyzických osob v Senátu Parlamentu České republiky, který požadované širší omezení fakticky zahrnuje, byla Ústavně-právním výborem Senátu vznesena pochybnost nad ústavností takového omezení a tento přístup byl odmítnut.

8. Rozpor ohledně možnosti převedení povinností podle zákona o odpadech na dobrovolný svazek obcí podle zákona o obcích a nastavení povinností v zákoně ve vztahu k takovému svazku.

Vyjádření MŽP: V návrhu je jednoznačně uvedeno, že obec může povinnosti plnit prostřednictvím takového svazku. Jedná se o systém, který funguje již v současné době. Nicméně povinnosti a odpovědnost za jejich plnění je vztahena na obec. Součástí obecního systému je obecně závazná vyhláška, kterou se systém stanoví, a dále obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví poplatek, ze kterého se systém financuje. Bez přenosu těchto pravomocí na svazek není možné přenést veškerá práva a povinnosti na svazek. Pokud mají mít práva a povinnosti obcí obecní svazky, jedná se o zásah do nastavení systému samosprávy v České republice a nemůže být upraven pouze na úrovni zákona o odpadech, ale musí jít o systémovou změnu v podstatě na úrovni Ústavy.

9. Rozpor ohledně sazeb pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku uvedeným způsobem.

Vyjádření MŽP: Na základě připomínkového řízení byl výrazně snížen poplatek za ukládání nebezpečných odpadů na skládku. U komunálního odpadu bylo navíc umožněno při splnění ne velmi náročných recyklačních cílů s velmi pozvolným nárůstem ukládat za stávající částku 500 Kč.

10. Rozpor týkající se dělení výnosu poplatku za ukládání odpadů na skládku.

Vyjádření MŽP: SMOČR požaduje, aby byla část prostředků poskytována krajům. Vhodnější je přístup, kdy příjemcem je (s výjimkou kompenzace pro obec, na jejímž území se skládka nachází) Státní fond životního prostředí, který tyto prostředky bude přerozdělovat formou dotací do odpadového hospodářství v ČR. Kraje mohou ve svých plánech stanovit pravidla pro přidělování dotací z veřejných prostředků, kterými se budou tyto dotace řídit. Kraje tak fakticky mohou ovlivnit rozdělování těchto prostředků na svém území, zároveň je zaručena jednotná správa těchto prostředků.

VI. Sdružením místních samospráv

11. Rozpor ohledně povinnosti obcí zveřejňovat informace o odpadovém hospodářství v obci, protože tato data jsou velmi často již veřejně přístupná.

Vyjádření MŽP: Pokud jsou tyto informace v některých obcích přístupné, má taková obec tuto povinnost již splněnou a nemusí zavádět nic nového. Tento přístup má zajistit transparentní hospodaření obcí s odpady a zvýšit povědomí občanů o fungování obecního systému a jeho nákladů.

VII. Krajským úřadem Jihomoravského kraje

12. Rozpor ohledně změny správy poplatku za ukládání odpadů na skládku.

Vyjádření MŽP: Provázání správy poplatku s daňovým řádem přináší správci poplatku komplexní systém nástrojů pro výběr poplatku a sankcionování jeho neodvedení. Stanovení jednoho správce daně by mělo zaručit efektivní výběr daně a sjednocení přístupu ke všem plátcům v celé ČR.

VIII. Krajským úřadem Moravskoslezského kraje.

13. Rozpor ohledně hrazení nákladů, vzniklých na základě rozhodnutí provést využití nebo odstranění odpadu, krajským úřadem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností.

Vyjádření MŽP: Obecní úřad má tuto možnost, včetně povinnosti uhradit takové využití nebo odstranění, kdy následně vymáhá náklady po osobě, která je za odpad odpovědná, již ve stávajícím zákoně a je využívána velmi zřídka. Rozšíření dává krajskému úřadu pouze možnost takový přístup využít, tedy záleží na krajském úřadu, zda tak bude postupovat či nikoliv.

14. Rozpor ohledně kontroly krajských plánů odpadového hospodářství ze strany ministerstva.

Vyjádření MŽP: Krajské plány odpadového hospodářství musí být v souladu se zákonem a Plánem odpadového hospodářství České republiky. Je nezbytné zajistit naprostý soulad těchto dokumentů a to zejména k zahrnutí všech požadavků vyplývajících z evropských předpisů, protože na obsahu krajských plánů odpadového hospodářství je závislé čerpání dotačních prostředků z evropských fondů.

15. Rozpor týkající se dělení výnosu poplatku za ukládání odpadů na skládku.

Vyjádření MŽP: Krajský úřad stejně jako SMOČR požaduje, aby byla část prostředků poskytována krajům. Vhodnější je přístup, kdy příjemcem je (s výjimkou kompenzace pro obec, na jejímž území se skládka nachází) Státní fond životního prostředí, který tyto prostředky bude přerozdělovat formou dotací do odpadového hospodářství v ČR. Kraje mohou ve svých plánech stanovit pravidla pro přidělování dotací z veřejných prostředků, kterými se budou tyto dotace řídit. Kraje tak fakticky mohou ovlivnit rozdělování těchto prostředků na svém území, zároveň je zaručena jednotná správa těchto prostředků.

16. Rozpor týkající se požadavku krajského úřadu zachovat stávající možnost výběru úhrady za komunální odpad prostřednictvím smlouvy.

Vyjádření MŽP: Tento přístup byl odmítnut při projednávání věcného záměru Legislativní radou vlády. Důvodem je, že neexistuje povinnost občana takovou smlouvu uzavřít, přičemž na druhé straně existuje povinnost obce zajišťovat nakládání s jeho odpady.

IX. Hospodářskou komorou České republiky

17. Nesouhlas ohledně nastavení způsobu výběru poplatku za ukládání odpadů na skládku.

Vyjádření MŽP: V původním návrhu byl navržen jako plátce poplatku provozovatel skládky. SPČR a další připomínková místa argumentovala, že se jedná o odklon od zásady „znečišťovatel platí“. V návaznosti na tyto připomínky byl návrh upraven tak, že poplatníkem je původce odpadu a plátcem provozovatel skládky. Tento systém je velmi vhodný z hlediska správy poplatku a odpovídá existujícím daňovým nástrojům například dani z přidané hodnoty. SPČR nyní požaduje návrat k velmi složitému systému nastavenému dosavadním zákonem o odpadech. Tento systém je již překonaný a neodpovídá daňovému řádu.

X. Magistrátem Hlavního města Prahy

18. Rozpor ohledně povinnosti krajského úřadu zajistit bezpečné uskladnění odpadů v případě nedokončené přeshraniční přepravy.

Vyjádření MŽP: Uskladnění odpadu z nedovolené přepravy v naléhavém případě je objektivní nutností. V tomto případě neexistuje vhodnější orgán, který by tuto agendu mohl zajistit. Krajské úřady, které vydávají souhlasy k provozování zařízení, jsou proto nejvhodnějším orgánem veřejné správy, který uskladnění odpadu v oprávněném zařízení může v naléhavém případě zajistit.

XI. Krajským úřadem Pardubického kraje

19. Rozpor ohledně požadavku krajského úřadu, aby měl obecní úřad obce s rozšířenou působností povinnost nikoliv možnost předat odpady k využití nebo zpracování při ohrožení životního prostředí.

Vyjádření MŽP: Jedná se o úpravu již stávajícího zákona. Není vhodné to nijak měnit, protože existují i řešení podle jiných zákonů na ochranu životního prostředí, přičemž by existovala povinnost postupovat podle zákona o odpadech. Mimo to musí obecní úřad obce s rozšířenou působností vyhodnotit, zda má na takový postup dostatek finančních prostředků.

XII. Krajským úřadem Olomouckého kraje

20. Rozpor nastavení způsobu výběru poplatku za ukládání odpadů na skládku.

Vyjádření MŽP: V původním návrhu byl navržen jako plátce poplatku provozovatel skládky. SPČR a další připomínková místa argumentovala, že se jedná o odklon od zásady „znečišťovatel platí“. V návaznosti na tyto připomínky byl návrh upraven tak, že poplatníkem je původce odpadu a plátcem provozovatel skládky. Tento systém je velmi vhodný z hlediska správy poplatku a odpovídá existujícím daňovým nástrojům například dani z přidané hodnoty. SPČR nyní požaduje návrat k velmi složitému systému

nastavenému dosavadním zákonem o odpadech. Tento systém je již překonaný a neodpovídá daňovému řádu.

XV. Unii zaměstnavatelských svazů (dále jen „UZS“)

21. Rozpor ohledně vztahu návrhu zákona k balíčku k oběhovému hospodářství.

Vyjádření MŽP: Předložený návrh v rozporu s navrženým oběhovým balíčkem není. Nejdůležitější cíle obsažené v současném návrhu změn směrnic jsou v návrhu zákona zahrnuty. I kdyby došlo v průběhu projednávání změn směrnic k jejich změně, nebude nezbytná žádná změna zákona, pouze půjde nahradit navržené cíle cíly přijatými, protože taková změna nemůže mít vliv na to, jak je zákon vystaven, a jaké jsou v něm navrženy nástroje. Pokud by se začal připravovat zcela nový zákon, tak se transpozice zcela jistě nestihne.

22. Rozpor ohledně metodického řízení krajských úřadů ze strany MŽP.

Vyjádření MŽP: MŽP vykonává vrchní státní dozor v oblasti odpadového hospodářství a metodické vedení dlouhodobě zajišťuje.

23. Rozpor ohledně okamžiku přechodu odpadu na věc, která není odpadem.

Vyjádření MŽP: Okamžik přesunu odpadu od provozovatele zařízení k další osobě je pro konec odpadu stanoven i v evropských nařízeních, rozdílný přístup v národní úpravě by nastavoval pro každý druh odpadu jiná pravidla, což je zcela neodůvodněné. Zároveň je navržený přístup nejméně sporný a nejlépe kontrolovatelný.

24. Rozpor ohledně školního sběru.

Vyjádření MŽP: Návrh nastavuje pravidla pro sběr odpadů ve školách, což je stávající praxe velmi důležitá z hlediska osvěty, která však v současné době probíhá na hraně platného práva. UZS možnost provádění školního sběru odmítá. Taková připomínka je pro předkladatele neakceptovatelná, protože školní sběr je nejdůležitějším prvkem v osvětě nakládání s komunálním odpadem a zároveň má v řadě případů charitativní charakter.

25. Rozpor ohledně doby, po kterou je možné vykonávat sběr odpadu bez povolení ke skladování.

Vyjádření MŽP: O sběr odpadu, aniž by docházelo ke skladování, se jedná, pokud uložení v zařízení nepřesáhne dobu 9 měsíců. Pokud bude v zařízení ke sběru nezbytné uložit odpady po delší dobu, může být zároveň povoleno jako zařízení ke skladování. Tento přístup vyjasňuje vztah zařízení ke sběru odpadů ke kategoriím zařízení podle zákona o integrované prevenci. Evropské předpisy neznají zařízení ke sběru, a tak je nezbytné vymezit jednoznačně, kdy musí být zařízení ke sběru zároveň zařízením ke skladování odpadu.

26. Rozpor ohledně doby, po kterou může být odpad uložen v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění mimo technologii.

Vyjádření MŽP: V zařízení, kde mohou být uloženy odpady, aniž by docházelo ke skladování, se jedná, pokud uložení v zařízení nepřesáhne dobu 9 měsíců. Pokud bude v zařízení nezbytné uložit odpady po delší dobu, může být zároveň povoleno jako zařízení ke skladování. Tento přístup umožňuje, aby zařízení, kde jsou odpady umístěny tak, aby mohly

být postupně zpracovávány v technologii zařízení, nemuselo být vždy zároveň zařízením ke skladování odpadů, vyjasňuje se tak vztah ke kategoriím zařízení podle zákona o integrované prevenci.

27. Rozpor ohledně definic skladování a druhotné suroviny.

Vyjádření MŽP: Dle MŽP definice skladování byla dostatečně upravena. Jiné řešení definice druhotné suroviny by navíc způsobilo rozpor s jinými připomínkovými místy.

28. Rozpor ohledně možnosti přenesení postavení původce na další osoby kromě vlastníka nemovitosti v případě komunálních a obalových odpadů v nemovitosti.

Vyjádření MŽP: Přenesení odpovědnosti původce na správce nemovitosti by mohlo mít za následek obcházení povinností původců. Správcem by mohl být kdokoliv. Lze předpokládat, že takový přístup by rovněž mohl být identifikován jako rozpor s evropskými předpisy.

29. Rozpor ohledně přechodu vlastnictví při zpracování odpadu.

Vyjádření MŽP: Zcela zamezit možnosti ponechání vlastnictví osobě, která odpad do zařízení předává, by zbytečně komplikovalo řadu v současné době běžných postupů. A zároveň by zbytečně bez vlivu na ochranu životního prostředí zasahoval do vlastnického práva.

30. Rozpor ohledně identifikace fyzické osoby, která předává odpad do zařízení.

Vyjádření MŽP: Navrhované ustanovení je již součástí stávající právní úpravy. Důvodem pro jeho zavedení byla eliminace možnosti zneužívání statutu právnické osoby fyzickými osobami při výkupu kovů.

31. Rozpor ohledně změn provozního řádu v důsledku změny právního předpisu.

Vyjádření MŽP: Předkladatel trvá na nezbytnosti souladu povolení včetně provozního řádu s platným právem.

32. Rozpor ohledně možnosti krajského úřadu vázat udělení povolení k obchodování s odpady na podmínky.

Vyjádření MŽP: S ohledem na skutečnost, že se jedná o nový institut, je nezbytné ponechat správním orgánům možnost stanovit doplňující podmínky fungování obchodování s odpady. Zároveň možnost stanovování podmínek je vázána pouze na ochranu životního prostředí.

33. Rozpor ohledně požadavku SPČR, aby bylo stanoveno, že ve vymezených případech má krajský úřad možnost nikoliv povinnost odebrat povolení provozu zařízení.

Vyjádření MŽP: Jedná se o stávající právní úpravu, k jejíž aplikaci dochází velmi zřídka. Navrhovaná úprava pouze znejistí adresáty právní normy a má velký korupční potenciál.

34. Rozpor ohledně obsahu prováděcích předpisů.

Vyjádření MŽP: Připomínkovým místům byly předloženy teze prováděcích právních předpisů, které jsou v souladu s Legislativními pravidly vlády předkládány jako součást materiálu (č. VIII). MŽP na paragrafovém znění prováděcích právních předpisů pracuje, tyto předpisy budou předmětem mezirezortního připomínkového řízení.

- 35. Rozpor ohledně parametrů odpadů, které bude zakázáno ukládat na skládku.**
Vyjádření MŽP: Cílem předkladatele je zajistit, aby se na skládky odpadů nedostávaly využitelné odpady, proto je nezbytné zajistit buď jejich přímé využití, nebo nějakou formu dotřídění.
- 36. Rozpor ohledně institutu obchodníka s odpady.**
Vyjádření MŽP: Tento institut v této podobě předvídá rámcová směrnice. Akceptování připomínky by navíc vedlo k rozporu s Ministerstvem průmyslu a obchodu.
- 37. Rozpor ohledně nových informačních povinností pro obce.**
Vyjádření MŽP: Informování má jednak motivovat občany k efektivnímu třídění odpadů, a jednak zajišťuje kontrolu financování systému a efektivního nákupu odpadových služeb.
- 38. Rozpor ohledně odstraňování infekčního odpadu.**
Vyjádření MŽP: Akceptováním připomínky by vznikl rozpor s Ministerstvem zdravotnictví.
- 39. Rozpor ohledně prokazování plnění cílů právnických a podnikajících fyzických osob zapojených do systému obce.**
Vyjádření MŽP: Povinnost plnit cíle má v případě zapojení původců obec.
- 40. Rozpor ohledně obsahu závazných částí POH.**
Vyjádření MŽP: Navržený text vyplývá z požadavků na obsah POH vymezených rámcovou směrnicí.
- 41. Rozpor ohledně zpoplatňování TZS a „neodpadního materiálu“.**
Vyjádření MŽP: V návaznosti na připomínky byl předložen nový návrh struktury poplatků za ukládání odpadů na skládku, kde se nepracuje se zpoplatněním TZS (do úrovně 25%). Byl zaveden poplatek ve výši 45 Kč za ukládání tzv. technologického odpadu na skládky.
- 42. Rozpor ohledně výše zpoplatnění zbytkového odpadu.**
Vyjádření MŽP: Tento poplatek je důležitý z hlediska prevence. Na základě jednání byl poplatek za ukládání zbytkového odpadu na skládky výrazně snížen.
- 43. Rozpor ohledně příjemce poplatku za ukládání odpadů na skládku.**
Vyjádření MŽP: Pokud by příjemcem byla pouze obec, na jejímž území skládka leží, nebyla by nijak motivovaná změnit způsob nakládání s odpadem.
- 44. Rozpor ohledně příslušnosti krajských úřadů k povolování obchodování s odpady.**
Vyjádření MŽP: Dle názoru předkladatele je krajská úroveň pro povolování obchodování dostačující.
- 45. Rozpor ohledně povinnosti pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí.**
Vyjádření MŽP: Obdobné pojištění je poskytováno v rámci působnosti zákona o haváriích, nehrozí tedy nepřipravenost modifikovat tento produkt pro potřeby zákona o odpadech. Lhůta pro uzavření pojištění je dostatečná.

- 46. Rozpor ohledně seznamu zařízení v příloze č. 3.**
Vyjádření MŽP: Návrh vychází z podkladu Svazu průmyslu a dopravy. Na základě jednání byl předložen nový návrh přílohy č. 3.
- 47. Rozpor ohledně výše poplatků za skládkování.**
Vyjádření MŽP: Poplatky jsou nastaveny tak, aby došlo k jednoznačnému odklonu od skládkování již před samotným zákazem skládkování.
- 48. Rozpor ohledně povinnosti provozovatele zařízení předložit kopii smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí.**
Vyjádření MŽP: Bylo přislíbeno v rámci vypořádávání MPŘ. Během jednání k tomuto řešení žádné připomínkové místo nevzniklo připomínky.
- 49. Rozpor ohledně povinnosti provozovatele zařízení hlásit obci druh a množství převzatého odpadu od fyzických osob.**
Vyjádření MŽP: Toto ustanovení je nezbytné pro zajištění plnění cílů obcí. Obce potřebují informace o množství vyprodukovaného odpadu na jejich území.
- 50. Rozpor ohledně možnosti obce plnit povinnosti prostřednictvím svazku obcí.**
Vyjádření MŽP: Toto je možné již podle současné právní úpravy, podle zákona o obcích, návrh tento přístup nijak nemění, pouze je v zákoně výslovně uvedeno, že tak obce tento přístup mohou využívat.
- 51. Rozpor ohledně povinností, které se nevztahují na provozovatele zařízení určeného pro nakládání s odpady, které je součástí obecního systému nakládání s komunálním odpadem.**
Vyjádření MŽP: Jedná se o sběrné dvory v systému obce, které přebírají komunální odpad od občanů bezúplatně, není tedy důvod pro plnění těchto povinností.